

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ίούλιος 2017

Έτος 6° - Τεύχος 65°

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

Διαδίκτυο:

www.agios-stefanos.gr

email:

graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (B' μέρος)
- B) Τò μυστήριο του Γάμου (Θ' μέρος)
- Γ) Έρμηνεία Συμβόλου τής πίστεως (Στ' μέρος)
- Δ) Έρομάρτυς Ευσέβιος Έπίσκοπος Σαμωσάτων
- E) Άκολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τὰ Ένοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ είναι ανοικτά εκτός άπροόπτου ως εξής:

Άγ. Αναργύρων:

Δευτέρα 8-11 π.μ.

Μεταμορφώσεως:

Δευτέρα 5-6 μ.μ.

Άγ. Παρασκευής:

Παρασκευή 8-11 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:

Σάββατο 11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:

Κυριακή 11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:

Κυριακή 7-10 π.μ.

Έπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.

Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση τών Γραφών, νὰ αναγινώσκεις και τούς θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές τών Γραφών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τών Γραφών... φωτίζουν τò νοϋ και κάνουν νὰ γνωρίζεις εκείνα που πριν δέν γνώριζες». (Άγ.Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον, σελ.227)

Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (B' μέρος)

3) Από άποψη χρονολογίας πρώτο βιβλίο τής Καινής Διαθήκης που γράφτηκε είναι ή Α' προς Θεσσαλονικείς Έπιστολή (51 μ.Χ.) και τò τελευταίο ή Άποκάλυψη του Ίωάννη (96 μ.Χ.).

Αυτό σημαίνει ότι κατ αρχάς και για 20 περίπου χρόνια ή Έκκλησία δέν είχε κανένα από τὰ γνωστά βιβλία τής Καινής Διαθήκης και για 60 περίπου χρόνια δέν είχε όλα τα βιβλία της. Η διδασκαλία της μεταδιδόταν προφορικά και βιωματικά. Κυκλοφορούσαν βέβαια άποσπάσματα σε συλλογές με λόγια του Κυρίου, θαύματα του Κυρίου, παραβολές κλπ.. Η Έκκλησία τελικά, στις αρχές του Δ' αιώνα όρισε ως κανονικά τὰ 27 βιβλία τής Καινής Διαθήκης που έχουμε σήμερα.

4) Οί συγγραφείς τής Καινής Διαθήκης και κυρίως τών Ευαγγελίων και τών Πράξεων, γνώριζαν τὰ γεγονότα τής ζωής του Χριστου και τών πρώτων Χριστιανών, άλλοι από προσωπική συμμετοχή τους σε αυτά (Ματθαίος και Ίωάννης), άλλοι άκούγοντας τούς Άποστόλους νὰ μιλούν γι αυτά (Μάρκος) και άλλοι κάνοντας έρευνα (Λουκάς).

5) Οί συγγραφείς τής Παλαιάς και τής Καινής Διαθήκης είναι θεόπνευστοι, δηλαδή όταν έγραφαν έπιστατοϋσε τò Άγιο Πνεϋμα, ώστε νὰ μη κάνουν λάθη ή νὰ τὰ διορθώνουν. Αυτό σημαίνει ότι δέν τούς άφαιροϋσε τόν προσωπικό χαρακτήρα του γραψίματος, τò προσωπικό λεξιλόγιο και τò ύφος, ούτε τούς έκανε ύπαγόρευση. Σημειώνει γι αυτή τή θεοπνευστία ή Ίδια ή Γραφή: «Ό,τι βρίσκεται στη Γραφή είναι έμπνευσμένο από τò Πνεϋμα του Θεου» (B' Πετρ. Α', 21).

6) Τήν εποχή τών Άποστόλων και λίγο μετά, γράφτηκαν και πολλά άλλα βιβλία από διαφόρους πιστούς, και από αίρετικούς που ήθελαν νὰ διδάξουν τις πλάνες τους. Γι-α νὰ δώσουν κύρος και αξία στα βιβλία αυτά οί συγγραφείς τους, σημείωναν ότι τὰ έγραψαν Άπόστολοι. Η Έκκλησία, με τόν φωτισμό του Άγίου Πνεύματος, και συγκρίνοντάς τα με τήν προφορική διδασκαλία και τò βίωμα που παρέλαβε από τούς Άποστόλους, σιγά-σιγά και μέχρι τόν Δ' αιώνα, ξεκαθάρισε και όρισε ως Κανονικά τα 27 γνωστά μας βιβλία. Τὰ άλλα τὰ χαρακτήρισε Άπόκρυφα και Αίρετικά, για νὰ προφυλάξει τούς πιστούς από τις πλάνες που είχαν.

7) Γενικώς ως «ίστορία» τò κείμενο τής Άγίας Γραφής χωρίζεται (συμβατικά) σε δύο μέρη. Στην περίοδο που τὰ βιβλία ήταν χειρόγραφα και στην περίοδο που τὰ βιβλία ήταν έντυπα, δηλαδή στην περίοδο μετά τήν ανακάλυψη τής τυπογραφίας από τόν Γουτεμβέργιο, ό όποιος μάλιστα τò πρώτο βιβλίο που τύπωσε ήταν ή λατινική Άγία Γραφή (τò 1456 μ.Χ.).

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου (Θ' - τελευταῖο) - Τελετουργικὲς ἐπισημάνσεις (π. Θεμιστοκλὴ Χριστοδούλου)

*Τί γίνονται τὰ στέφανα σὲ περίπτωσι
ποῦ ἓνας ἐκ τῶν συζύγων πεθαίνει;
Ἡ σὲ περίπτωσι διαζυγίου;*

Πρῶτα ἡ ἐκκλησία εἶχε κοινὰ στέφανα γιὰ ὅλο τὸν κόσμον (ἦταν λειτουργικὰ σκεύη). Ἐν συνεχείᾳ τὸ κάθε νέο ζευγάρι ἐφτιαχνε τὰ δικά του στέφανα. Μέχρι σήμερα γιὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι δεδομένα ἰσχύει αὐτὸ τὸ ἔθιμο. Τὰ στέφανα ἀπὸ τοὺς νεονύμφους διατηροῦνται σὲ εἰδικὴ θήκη. Αὐτὴ συνήθως διατηρεῖται στὴν κρεββατοκάμαρα.

Στὸ παραπάνω ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις ποῦ συνήθως δίδει ὁ ἀπλὸς λαός, εἶναι ὅτι κατὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἢ πρόληψις θέλει τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο στέφανα νὰ μπαίνει μαζί του στὸν τάφο, ἐνῶ ἄλλη πρόληψις λέει ὅτι τὰ στέφανα παραμένουν μέσα στὴν κρεββατοκάμαρα μέχρι τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄλλου μέλους, ὅποτε τότε μπαίνουν καὶ τὰ δύο στέφανα στὸν τάφο τοῦ δευτέρου, δηλώνοντας ἔτσι ὅτι ὁ θάνατος σταματᾷ τὸ συγκεκριμένο ἀνδρόγυνον.

Αὐτὰ ὅμως ἐντάσσονται στὴ σφαῖρα τῶν προλήψεων καὶ δὲν ἔχουν καμιὰ ἀπολύτως σχέσι με τὴν ὀρθόδοξη ζωὴ. Τὰ στέφανα, ἐφόσον ἐπέρχεται θάνατος ἢ διαζύγιον, μποροῦν οἱ ἄμεσοι συγγενεῖς νὰ τὰ προσκομίζουν στὸν ἱερὸ ναό. Τὰ ἴδια αὐτὰ στέφανα μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ σὲ ἄλλο γάμον ἢ νὰ τοποθετοῦνται στὸ χωνευτήρι, ἀφοῦ πρῶτα καοῦν.

Μάης καὶ οἱ γάμοι

«Τὸ Μάη δὲν γίνονται γάμοι» εἶναι ἡ σύστασις ποῦ δίνουν πολλὲς γυναῖκες στοὺς μελλονύμφους καὶ στοὺς γονεῖς τους.

Ὁ γάμος, ποῦ δίνει χαρὰ στοὺς νεόνυμφους, στοὺς γονεῖς καὶ σὺλους τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς γνωστούς, εἶναι ἓνα γεγονός ποῦ προκαλεῖ καὶ μεγάλους φόβους καὶ ἀγωνίες. Φοβοῦνται δηλαδὴ τὴν κακὴ ἐπίδρασι τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ποῦ φθοροῦν τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων.

Ὅργανα τῶν δαιμόνων θεωροῦνται οἱ μάγοι καὶ οἱ μάγισσες, μέσα δὲ διὰ τῶν ὁποίων προσπαθοῦν νὰ βλάψουν τοὺς νεόνυμφους, μάγια.

Ἔτσι, ἐπειδὴ ὁ Μάης εἶναι σχεδὸν ὁμόηχος με τὴ λέξι μάγια, ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι τὸν μήνα Μάιο πιάνουν τὰ μάγια. Γι αὐτὸ καὶ ἀποφεύγει τοὺς γάμους.

Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι καθόλου σωστό. Διότι καμιὰ σχέσι δὲν ἔχει ὁ Μάης με τὰ μάγια. Ὁ Μάης εἶναι καὶ αὐτὸς ἓνας μήνας, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Ἐπειτα, ἡ κακὴ ἐπίδρασι τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν ὀργάνων του δὲν ἀποδιώκεται με μέσα μαγικά, ἀλλὰ με τὴν χάρι καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, με τὴν τήρησι τῶν ἐντολῶν Του καὶ τὴν χριστιανικὴ ζωὴ. Με τὴν «νηστείαν καὶ τὴν προσευχὴν» (Ματθ. ιγ, 21) κατὰ τὴν σύστασι τοῦ Σωτῆρος μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίσης αὐτὸ τὸ ἔθιμο προέρχεται ἀπὸ ἐπίδρασι ρωμαϊκὴ, γιατί γιὰ τοὺς Ρωμαίους ὁ μήνας αὐτός, ἦταν ἀφιερωμένος στοὺς χθόνιους

θεοὺς καὶ εἶχε κριθεῖ ἀκατάλληλος γιὰ τὴν τέλεσι γάμου

*Τί σημαίνει τὸ πέταμα
τῆς νυφικῆς ἀνθοδέσμης
στὶς ἀνύπαντρες κοπέλες;*

Ὁ ἀπλὸς λαὸς ποῦ δὲν ἔχει σχέσι με τὰ τῆς ὀρθόδοξου κατηχήσεως καὶ δὲν γνωρίζει τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία ἀσχολεῖται με πολλὲς προλήψεις. Ἀφελῶς πιστεύει, δυστυχῶς, πολὺς κόσμος ὅτι με τὸ πέταμα τῆς νυφικῆς ἀνθοδέσμης καὶ τὸ πιάσιμο αὐτῆς (ἐνν. τῆς ἀνθοδέσμης) ἀπὸ μιὰ ἀνύπανδρη κοπέλα θὰ συμβεῖ σύντομα ὁ γάμος τῆς. Αὐτὸ με τίποτα δὲν τὸ δέχεται ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία καὶ φυσικὰ ποτὲ οἱ ἱερεῖς δὲν συμβουλεύουν τέτοια πράγματα.

*Γιὰ τὰ κουφέτα τῶν μπομπονιερῶν
πρέπει νὰ ἔχουν μονὸ ἀριθμό;*

Οἱ προλήψεις καὶ οἱ δεισιδαιμονίες ἔχουν καλύψει ὅλο τὸ φάσμα τοῦ γάμου. Ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν κουφετῶν τῶν μπομπονιερῶν ἔχει ἐπικρατήσι ἢ συνήθεια νὰ χρησιμοποιοῦνται μονὰ κουφέτα, γιὰ νὰ μείνει ὁ γάμος ἓνας. Πρόκειται γιὰ μιὰ πρόληψι κοντὰ στὶς τόσες ἄλλες ποῦ σχετίζονται με τὸ γάμον. Καλὸν θὰ εἶναι οἱ χριστιανοὶ νὰ μὴν ἀσχολοῦνται με τέτοια ἀνούσια πράγματα. Ὁ γάμος δὲν θὰ στεριώσει, ἐὰν τὰ κουφέτα εἶναι μονὰ ἢ διπλά, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πνευματικότητα τῶν νεονύμφων, ἀπὸ τὴν ἐπίδειξι τριῶν ἀρετῶν, δηλ. τῆς ὑπομονῆς, τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ὑποχωρητικότητας.

Δ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Στ')

6) Ἡ θεότητα τοῦ Λόγου

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν...».

Πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως λέγεται Λόγος, μετὰ τὴν ἐνανθρώπηση λέγεται Ἰησοῦς Χριστός. Πάντως, ὅπως ἡ θεία μετὰ τὴν ἀνθρώπινη φύση εἶναι πάντοτε ἐνωμένες ἀχωρίστως, ἔτσι καὶ τὰ ὀνόματα ἐκφράζουν τὸν Θεάνθρωπο Χριστό.

Στὸ ἄρθρο αὐτὸ τοῦ «Συμβόλου τῆς Πίστεως» λέγεται μεταξύ των ἄλλων, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μονογενῆς ποῦ γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα πρὸ πάντων των αἰώνων. Ὁ ὅρος «Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μονογενῆς» δείχνει τὸν τρόπο υπάρξεως τοῦ Υἱοῦ, δηλαδὴ τὸν τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο ὑπάρχει τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ξέρουμε ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ὁ Λόγος γεννήθηκε, ἐνῶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα. Ἐπομένως, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄκτιστος, ἀδημιούργητος γιὰ τὸν ἐπιπρόσθετο λόγο ὅτι γεννήθηκε πρὸ πάντων των αἰώνων. Κατὰ τὶς διδασκαλίαι τῶν γνωστικῶν, μεταξύ του ὑψίστου καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου παρεμβάλλονται οἱ αἰῶνες, ποῦ εἶναι κτίσματα, ἓνας δὲ ἀπὸ τοὺς αἰῶνες εἶναι καὶ ὁ Λόγος.

Ἡ φράση τῶν ἁγίων Πατέρων «τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων των αἰώνων» δείχνει ὅτι ὁ Λόγος ὑπάρχει πρὸ τῶν αἰώνων καὶ ἄρα εἶναι ἀληθινός, ἀφοῦ ἀνήκει στὸ αἶδιον.

Ὁ Λόγος εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ἀφοῦ γεννᾶται ἀπὸ ἀληθινὸ Θεό. Ἡ βάση αὐτῆ τῆς διδασκαλίας θρῐσκειται στὴν φράση ὅτι εἶναι ὁμοούσιος τῷ Πατρί, ἔχει, δηλαδὴ, τὴν ἴδια οὐσία μετὰ τὸν Πατέρα. Ὁ ὅρος ὁμοούσιος χρησιμοποιήθηκε κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὸν Παῦλο τὸν Σαμοσατέα μέσα σὲ ἄλλη ἀτμόσφαιρα, συνδεδεμένος, δηλαδὴ, μετὰ τὴν ὑπόστασι. Ἔτσι, ὅταν ἔλεγε ὁμοούσιος, δήλωνε συγχρόνως καὶ τὸ ταυτοπόστατος. Ὁ Μ. Ἀθανάσιος χρησιμοποιοῦσε τὴ φράση ὁμοούσιος περιφραστικὰ («Υἱὸς γὰρ ὢν τοῦ Θεοῦ, ὁμοῖος ἂν εἴη»), ἐπειδὴ γνώριζε καλά, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμοιότητα μεταξύ κτιστοῦ καὶ ἄκτιστου, καὶ ἐπομένως, ἀφοῦ ὁ Υἱὸς εἶναι ὁμοῖος μετὰ τὸν Πατέρα, εἶναι Θεὸς ἀληθινός. Τελικὰ ὅμως οἱ Ὁρθόδοξοι υἱοθέτησαν τὸν ὄρο ὁμοούσιος γιὰ νὰ μὴ γίνωνται παρεξηγήσεις, ἀλλὰ ξεχώρισαν τὴν οὐσία ἀπὸ τὴν ὑπόστασι. Ἔτσι, ὁ Λόγος εἶναι τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡ Δευτέρα Ὑπόστασι, ἀλλὰ ἔχει τὴν ἴδια οὐσία μετὰ τὸν Πατέρα. Προσετέθη δὲ στὸ «Σύμβολο τῆς Πίστεως» καὶ τὸ «δὲ οὐ τὰ πάντα ἐγένετο» γιὰ νὰ φανῆ καθαρὰ ὅτι δὲν εἶναι κατώτερος ἀπὸ τὸν Πατέρα.

Ε) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἱερομάρτυς Εὐσέβιος

Ἐπίσκοπος Σαμοσάτων, 22 Ιουνίου

Ἐζησε τὸν 4ο μ. Χ. αἰώνα, τότε ποῦ ἡ Ἐκκλησία ταλανιζόταν ἀπὸ τὴν αἵρεσι τοῦ Ἀρείου, ὁποῖος ὑποστήριζε ὅτι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸ δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, δὲν εἶναι τέλειος Θεὸς ὁμοούσιος μετὰ τὸν Πατέρα, ἀλλὰ κτίσμα τοῦ Θεοῦ δημιουργηθὲν ἐν χρόνῳ.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ἦταν φυσικὸ ἀντέδρασε ἀμέσως, συνήλθε σὲ Σύνοδο τὴν ὁποία συνεκάλεσε ὁ αὐτοκράτορας Κωνσταντῖνος καὶ κατεδίκασε τὴν παραπάνω αἵρεσι.

Αὐτὴ ἡ καταδίκη δὲν ἦταν ἀποτέλεσμα φανατισμοῦ καὶ μισαλλοδοξίας, ἀλλὰ πράξι ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ μέλη της, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς αἵρετικούς, τοὺς ὁποῖους δὲν τοὺς θεωρεῖ ἐχθροὺς της, ἀλλὰ ἄρρωστα μέλη της. Ὅμως, αὐτὴ ἡ γνήσια καὶ ἀνιδιοτελεῆς ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας προκαλεῖ ὅλους ἐκείνους ποῦ δὲν ἔχουν διάθεσι νὰ ἀναγνωρίσουν τὰ λάθη τους, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχουν πεισθεῖ γι' αὐτά, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ προκαλοῦνται ἀντιδράσεις.

Οἱ ἀμετανόητοι αἵρετικοί, ἔχοντες καὶ τὴν κάλυψη τῶν κρατούντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, χρησιμοποιοῦσαν κάθε μέσο, γιὰ νὰ φιμώσουν τὴν Ἐκκλησία. Ὅσοι Κληρικοί, καὶ κυρίως Ἐπίσκοποι, ἀγωνίζονταν γιὰ νὰ παραμείνῃ ἀναλλοίωστη καὶ ἀνόθευτη ἡ πίστι, ὑπέμειναν διωγμούς, ἐξορίες ἢ καὶ μαρτυρικὸ θάνατο, ὅπως καὶ ὁ ἅγιος Εὐσέβιος, ὁ ὁποῖος θανατώθηκε ἀπὸ μιὰ αἵρετικὴ γυναίκα, ποῦ τὸν κτύπησε μετὰ κεραμίδια στὸ κεφάλι.

Ἡ πλούσια ρωμαϊκὴ παράδοσις μας, ποῦ διασώζεται στὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ λαοῦ μᾶς ἐνοχλεῖ, κατὰ καιρούς, κάποιους, ποῦ δὲν ἔχουν ζυμωθεῖ μαζί της καὶ δὲν γνωρίζουν τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ἀξία της καὶ ἐνσυνείδητα ἢ ἀσυνείδητα τὴν πολεμοῦν. Ὁ ἀγώνας, γιὰ νὰ διαφυλαχθῇ ἀνόθευτη, εἶναι προσπάθεια γιὰ τὴν διάσωσι τοῦ τρόπου ἀπόκτησης τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς θέωσης.

Τὰ ὅσα συμβαίνουν στὸν τόπο μας τὶς ἡμέρες αὐτές, ἔφεραν στὸν νοῦ μου τὰ λόγια τοῦ μεγάλου Ἀλ. Παπαδιαμάντη, στὸν πρόλογο τοῦ διηγήματός του «Λαμπριάτικος Ψάλτης». Ἐπειδὴ εἶναι ἐπίκαιρα, ἀντιγράφω μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα: «Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἔχει καὶ θὰ ἔχει ἀνάγκη διὰ παντός της θρησκείας του. Τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐνόσω ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δὲν θὰ παύσω παντοτε, ἰδίως κατὰ τὰς πανεκλάμπρους ταύτας ἡμέρας, νὰ ὑμνῶ μετὰ λατρείας τὸν Χριστόν μου, νὰ περιγράφω μετ' ἔρωτος τὴν φύσιν καὶ νὰ ζωγραφῶ μετὰ στοργῆς τὰ γνήσια ἐλληνικὰ ἔθη».

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἰουνίου 2017

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Τριαντάφυλλος	<p>Ἡ ἐνορία μας στὰ πλαίσια τῆς λειτουργικῆς (κατὰ παράδοση) ἀναγεννήσεως, θὰ τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδυ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίες:</p> <p>(1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ τελεῖται ἡ <i>Θεία Λειτουργία</i>) στὶς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίες τῶν Ὁρῶν (δηλαδή <i>Α', Γ', ΣΤ'</i> ὥρες). Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ συμμετέχοντες θὰ μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀντίδωρο καὶ ἀγιασμό.</p> <p>(2) Βράδυ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἕνα τέταρτο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ (ἀναλόγως τὴν περίοδο) θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός.</p>			1 μ. Ἀγιασμός 8.30 π.μ.	2 Τρισάγια ἐπὶ τῶν μνημάτων 5.30 μ.μ. *** Ἑσπερινός Ψυχосαββάτου Ἑ' κοινὸ Μνημόσυνο 7.00 μ.μ.	3 Ψυχосάββατο <i>Παρεκκλ.</i> <i>Ἀγ. Βαρβάρας</i> Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Πεντηκοστῆς 7.00 μ.μ.	
π. Ἀνδρέας	4 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΝΤΗ ΚΟΣΤΗΣ Θ. Λειτουργία Ἑ' Ἑσπερινός Γονυκλισίας 7.00 π.μ.	5 Ἀγ. Πνεύματος Ἐνοριακὸς Ναός Ἑ' Ἐξωκκλ. Ἀγ. Τριάδος Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 6, 20 Ἰουνίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & 27 Ἰουνίου ἀπὸ τὶς 6.00 μ.μ.		9 Ἑορτὴ τοῦ Ἐπισκόπου μας <i>κ.κ. Κυρίλλου</i>	10 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	11 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀγίων Πάντων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	Κάθε Κυριακὴ τελεῖται στὸ Ἐνοριακὸ Παρεκκλήσιον Ἀγ. Δημητρίου Πενκοφύτου ἢ Θ.Λειτουργία καὶ ὥρες 7.15 – 10 π.μ.			17 <i>Παρεκκλ.</i> <i>Ἀγ. Αναργύρων</i> Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	18 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀγιορειτῶν Πατέρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	 Μελετᾶτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ ποὺ διανέμεται κάθε Κυριακὴ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς		α) Ὑπεύθυνος γιὰ τὴν καθημερινὴν τέλεση τῶν Ἀκολουθιῶν στὸ Ναὸ εἶναι μόνον ὁ ἐκάστοτε ἐφημέριος τῆς ἑβδομάδος καθὼς ὀρίζεται ἀπὸ τὸ πρόγραμμα. β) Οἱ ἐφημέριοι καὶ μόνον τῆς ἑβδομάδος, ἐξυπηρετοῦν καθημερινῶς ἐντὸς τοῦ Ναοῦ γιὰ Τρισάγια, Σαραντισμούς, Φανουρόπιτες ἢ ἄλλη λατρευτικὴ πράξη, τὶς ὥρες γραφεῖου 9-12 π.μ., καθὼς καὶ μισὴ ὥρα πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ. γ) Στὸν ἐφημέριον τῆς ἐκάστοτε ἑβδομάδος, μπορεῖτε νὰ ἀπευθύνεσθε γιὰ τὴν τέλεση Ἀγιασμῶν ἢ Εὐχελαίων κατ' οἶκον καὶ Τρισαγίων στὸ Κοιμητήριον. δ) Γιὰ ὅποιοδήποτε ἄλλο ζήτημα ἀπευθύνεσθε μόνον στὸν Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ.		24 Γεννέσιον Τ. Προδρόμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.	
π. Ἀνδρέας	25 ΚΥΡΙΑΚΗ Νεομαρτύρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			28 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 8.30 -01.00 π.μ.	29 Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου Ἑ' Παύλου	30 Ἀγ. Δώδεκα Ἀποστόλων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἐνισχύσατε τὴν Ἀγιογράφηση τοῦ Ναοῦ μας!